

## Soha senkinek avagy Ne szólj szám...

Március 9-én két rendkívüli órán vehettünk részt. A Thália Színház színészei tantermi deszka keretében mutatták be *Beate Teresa Hanika Soha senkinek* című regénye alapján készült színdarabot. Bár nem mindenki tudta, hogy miről fog szólni az előadás, mégis mindenkit megindított. A darab témája nem hétköznapi, nem könnyed csevegéseink tárgya, ugyanis egy tizenéves lány ellen elkövetett családon belüli erőszakot dolgoz fel.

Két színész játszotta el a történetet: *Simkó Katalin*, aki a főszereplőt játszva kezdve a nagypapán át a szülőkét is alakította, és *Moldvai Kiss Andrea*, aki a nagypapa szomszédjának szerepében tűnt fel. Búskomor, libabirtokos dalok hangoznak el. A színdarab az élet olyan oldalát mutatja be, amely sajnos a mai világban bármikor megtörténhet. A rendező, *Scherer Péter* felhívta a figyelmet a segítségkérésre, segítségnyújtás lehetőségére. Két internetes oldalt, valamint éjjel-nappal hívható telefonszámokat is mutattak a jelenlévőknek, melyek támogatást biztosítanak szükség esetén. A darab megértését segítette *Takács Hajnal* íróné és a színészek. Kérdéseket tehetünk fel az előadással és a témával kapcsolatban. Az íróné is kérdezett, ezáltal még interaktívabbá tette a beszélgetést. Bár a családon belüli erőszak tabutéma, az órák végen többen is újra átbeszéltük a látottakat, halottakat, s egyetértettünk abban, hogy néha még az is nagy segítség, ha elmesélünk egy történetet, vagy megadjuk azt a bizonyos segélyhívó telefonszámot.

Az előadással kapcsolatos gondolataim vegyesek. Bár sokkoló volt, úgy gondolom, hogy az ehhez hasonló előadásokra szükségünk van, ugyanis nemcsak betekintést nyerhetünk a bántalmazott és bántalmazó szerepébe, hanem tudomást is szerezhettünk a körülöttünk lévő kegyetlen világról. Ezáltal képesek lehetünk megakadályozni, hogy az agresszió eluralkodjon érzelmeink felett.

.....  
„Erőszakos világban élünk”. Ezt mindannyian érzékeljük, hiszen ezzel van tele a média. Napjaink legtöbb percét az agresszivitás árnyékában éljük. Nem is gondolunk bele, mennyien vannak, akiknek az egész életét nemcsak beárnyékolja, hanem befolyásolja és irányítja is az erőszak, a félelem és az ebből fakadó kiszolgáltatottság. Erre hívta fel a figyelmünket a *Soha senkinek* című előadás, amit két rendhagyó magyarórán tekinthettünk meg.

A darab minimalista stílusban készült, csupán két színész -*Moldvai Kiss Andrea*, *Simkó Katalin* - játszotta el a tucatnyi karaktert, akik heves érzelmekkel elevenítették meg többek között a nagypapa, Kata, az édesapa, valamint Kata édesanyja alakját. A darab alapjául *Beate Teresa Hanika* könyve szolgált. A cél az volt, hogy megvilágítsák egy olyan súlyos problémának a hátterét, mint a családon belüli bántalmazás. A történet egy alig 16 éves lányról szól, akit a nagypapa molesztált, szexuálisan bántalmazott. Kata, a főszereplő történetén át mi is bepillantunk egy olyan ember érzésvilágába, akit egy családtagja pszichésen és testileg is bántalmazott. A családon belüli erőszak témaként nem túl gyakran merül fel bennünk, pedig éppen olyan fontos, mint bármely másik aktuális hír vagy populáris probléma. Az előadás során többször is felcsendült egy-egy keserű dallam, ami még inkább segített beleképzelni megidézett világba. A program végén alkalmunk nyílt arra is, hogy kérdéseket tegyünk fel a témával és a megjelenítéssel kapcsolatban. Beszélgethettünk a színészekkel és a témában jártas írónéval, Takács Hajnallal. Segítettek feldolgozni a színművet, ami sokunkat megérintett. Az előadássorozatnak többek között az is a célja, hogy akikkel már történt ilyesmi, merjenek segítséget kérni bárkitől a környezetükben, legyen az kortárs vagy felnőtt.

A beszélgetés során nem csak az erőszak kérdéskörét boncolgattuk, hanem azt is, hogy a társadalmunk hogyan áll a bántalmazotthoz és a bántalmazóhoz. Ekkor hangzott el az ominózus mondat: *Erőszakos világban élünk*. Az előadók közvetlensége is segített még jobban megnyílni, befogadni a látottakat.

A tantermi deszka előadássorozatai a perifériára szorult kérdéskörökből válogatva állítják össze darabjaikat célzottan a fiatalok számára. Úgy gondolom hasznosak az ilyen előadások, mert máshogy nem tudnánk megtapasztalni és átérezni annak a helyzetét, akivel már megtörtént egy ilyen eset. Nem lehetünk szklátókörök, ha környezetünkben történik valakivel ilyesmi! Meg kell próbálnunk segíteni, nem érezheti úgy az áldozat, hogy egyedül van, és ez csak az erőszak problémája. Katának is volt segítsége, a nagypapa szomszédja. Az asszony felismerte a helyzetet, és segítette a lányon, aki bátorságot merített ebből, és lassacskán megoldódott a szituáció.

Cserép Vivien, Lendvai Petra 11.C